

Utlysning temanummer om berättelser i pedagogisk forskning

Inom pedagogik som kunskapsområde är berättelsen intressant som ett kulturell redskap för menings- och identitetsskapande för individer, grupper och institutioner. Människor berättar för varandra i syfte att t.ex. minnas, undervisa, uppfostra, rättfärdiga, övertyga, skapa gemenskap, underhålla eller förklara. Grupper hålls samman genom att skapa och återberätta berättelser om det som förenar dem och skiljer dem från andra. Samhällsinstitutioner, som t ex skolan och familjen, bärs upp och är bärare av berättelser om hur världen är/bör vara organiserad och om hur vi förväntas agera i olika sammanhang. Sammanfattningsvis kan man säga att berättelser är ett av de viktigaste kulturella verktyg vi människor har för att förstå oss själva och den värld vi lever i, och som sådant ett viktigt och intressant studieobjekt inom pedagogisk forskning där bildning, utbildning, socialisation, fostran, identitetsformering och lärande är viktiga kunskapsobjekt.

Inom pedagogisk forskning har berättelsers innehåll, form och funktion länge varit fokus på olika sätt i studier av erfarenheter, identiteter, professioner och institutionella praktiker. Forskare har studerat människors livsberättelser för att skapa kunskap om pedagogiska fenomen som erfarenhet och identitet. Berättande som social praktik har studerats i syfte att skapa kunskap om berättandets pedagogiska funktioner i olika sammanhang. Studier av pedagogiska praktiker i organisationer har fokuserat på institutionella och organisatoriska berättelser som möjligheter och hinder för förändringsprocesser. Berättelseforskning bedrivs med olika kunskaps-teoretiska utgångspunkter, allt från att berättelser ses som representationer av en värld utanför berättelsen till att berättelser ses som situerade konstruktioner av möjliga världar mer eller mindre relaterade till dominerande samhälleliga diskurser. Vanligt förekommande forskningsmetoder inom berättelse-forskning är t.ex. intervjuer, fokusgrupper, inspelningar av samtal i vardagskommunikation, eller analyser av befintliga texter i policydokument eller på internet/i sociala media. Data kan analyseras med fokus på berättelsernas innehåll, form eller funktion och resultatet kan bidra med kunskap om pedagogiska praktiker och processer på individ-, grupp-, institution- eller samhällsnivå.

Detta temanummer syftar till att lyfta fram berättelser som ett viktigt och intressant studie-objekt i pedagogisk forskning och välkomnar bidrag från forskare och doktorander som på olika sätt arbetar med berättelser i syfte att

bidra till pedagogik som kunskapsområde. Av vikt är att varje bidrag innehåller en tydlig framskrivning av vilket perspektiv på berättelser som tillämpas, samt hur detta perspektiv får konsekvenser för den presenterade studiens bidrag till pedagogik som kunskapsområdet.

I samarbete med Pedagogisk forskning i Sveriges redaktion vid Linnéuniversitetet kommer Marie Karlsson, Uppsala universitet att fungera som gästredaktör. Genom denna öppna utlysning inbjuds forskare vid landets lärosäten att inkomma med sammanfattningar av tänkta artiklar till Pedagogisk forskning i Sverige **senast 2020-02-15**. Sammanfattningen ska innehålla en kort beskrivning av det problemområde som behandlas, på vilket sätt berättelser är ett viktigt studieobjekt inom detta, syfte och eventuella forskningsfrågor, samt teori/metod och preliminära resultat på maximalt 1000 ord. Skicka din sammanfattning som en bilaga via e-post till marie.karlsson@edu.uu.se. De artiklar som främst bedöms svara upp mot innehållet i det kommande temanumret väljs ut i samråd med tidskriftens redaktion. Deadline för de fullständiga bidragen kommer att vara november 2020.